

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH040038

NAZWA
OBSZARU Stary Zagaj

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH040038	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Stary Zagaj

1.4. Data opracowania 2008-12	1.5. Data aktualizacji 2025-01
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-02
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 19 października 2021 r. w spr. soo Stary Zagaj (PLH040038)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
19.3122

Szerokość geograficzna
52.8187

2.2. Powierzchnia [ha]:
307.47

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL61	Kujawsko-Pomorskie
------	--------------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
9170			219.43		G	A	C	A	A
91E0			1.97		G	B	C	B	B
91F0			2.95		G	B	C	B	B
91I0			1.1		G	B	C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze				Ocena obszaru	
		Nazwa					Jakość		

Grupa	Kod	naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
M	1337	Castor fiber			p	8	10	i	P	G	D			
I	1086	Cucujus cinnaberinus			p				P	DD	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	59.59
N17	39.49
N12	0.91
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Natura 2000 Stary Zagaj PLH040038 to fragment kompleksu leśnego położonego na południe od miejscowości Skępe. Według regionalizacji fizycznogeograficznej Kondrackiego (2000) Obszar w całości położony jest w mezoregionie Pojezierza Dobrzyńskiego (315.14), należącym do makroregionu Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego (315.1), podprowincji Pojezierzy Południowobałtyckich (315) i prowincji Niżu Środkowoeuropejskiego (31).

Uwzględniając regiony geobotaniczne Matuszkiewicza (1995) położony jest w okręgu Dobrzyńsko-Skępskim (E.1.8), należącym do krainy Chełmińsko-Dobrzyńskiej (E.1.), poddziału Mazowieckiego, działu Mazowiecko-Poleskiego (E), podprowincji Środkowoeuropejskiej właściwej, prowincji Środkowoeuropejskiej.

Obszar PLH040038 położony jest po wschodniej stronie niewielkiego cieku (Mień Lewy), będącego dopływem Mieni. Jest zróżnicowany pod względem geomorfologicznym. Obejmuje silnie pofałdowany teren morenowy i nadrzeczną skarpę. Specyficznym elementem są liczne, głębokie jary z przepływającymi strumieniami, biegnące zwykle ze wschodu na zachód. Fragment terenu, położony w południowo-zachodniej części jest silnie podmokły. W obszarze dominują gleby skrytobelicowe, wytworzone z piasków gliniastych i słabo gliniastych. Rzadziej rozwijają się gleby brunatne. W dolinach strumieni, zagłębieniach spotyka się gleby torfowe wytworzone z torfów niskich.

W granicach ostoi zlokalizowany jest rezerwat przyrody „Stary Zagaj” utworzony 2 października 2001 roku. Jest to rezerwat leśny powołany w celu ochrony lasów liściastych o cechach naturalnych. Ostoja w całości położona jest na terenie obszaru chronionego krajobrazu „Jeziora Skępskie”.

Zróznicowanie siedlisk wpłynęło na różnorodność zbiorowisk roślinnych obszaru. Największą powierzchnię zajmuje grąd subkontynentalny Tilio-Carpinetum, w którego runie obecny jest wilczomleczeń słodki *Euphorbia dulcis*. Na dnie głębokich jarów, w sąsiedztwie cieków rozwijają się: łęg wiązkowo-jesionowy *Ficario-Ulmetum* i łęg jesionowo-olszowy *Fraxino-Alnetum*. Ze źródliskami związana jest niżowa podgórskiego łęgu jesionowego *Carici remotae-Fraxinetum*. W miejscach najsilniej podmokłych, położonych od strony zachodniej, wykształca się ols porzeczkowy *Ribeso nigri-Alnetum*. W północno-wschodniej części obszaru obecne są płaty świetlistej dąbrowy *Potentillo albae-Quercetum*. Obecne są także płaty boru mieszanego w odmianie sarmackiej *Serratulo-Pinetum*. Dane dotyczące istniejącego w granicach ostoi rezerwatu wskazują na obecność 476 roślin naczyniowych, w tym wielu chronionych i rzadkich. Należą do nich między innymi: wilczomleczeń słodki *Euphorbia dulcis*, bluszcz pospolity *Hedera helix*, lilia złotogłów *Lilium martagon*.

4.2. Jakość i znaczenie

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)
W granicach obszaru Stary Zagaj PLH040038 stwierdzono obecność siedliska 9170 grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny, podtyp 9170-2 grąd subkontynentalny *Tilio-Carpinetum*. Zajmuje on większość powierzchni obszaru. Drzewostan miejscami zniekształcony sztucznie wprowadzoną sosną *Pinus sylvestris*. Co jednak nie wpływa na charakter siedliska. Warstwa zielna osiąga optymalne pokrycie wiosną, w wyniku rozwoju geofitów wczesnowiosennych. Dominuje zawilec gajowy *Anemone nemorosa*. Latem pokrycie tej warstwy jest niewielkie i osiąga średnią wartość około 15%. Zaznacza się obecność gatunków obcych, jednak ich ilość nie stanowi obecnie zagrożenia. W większości jest to postać typowa grodu subkontynentalnego *Tilio-Carpinetum typicum*. Płaty położone po stronie wschodniej są silnie przesuszone, z ubogim runem i niewielkim udziałem gatunków charakterystycznych. Nawiązują do postaci wysokiej grodu – *Tilio-Carpinetum calamagrostietosum*.

Procent pokrycia — 71,8%

Reprezentatywność — A (doskonała)

Na większości obszaru siedlisko jest typowo wykształcone. Udział sosny w drzewostanie nie zniekształca siedliska.

Względna powierzchnia — C

Powierzchnia grodu subkontynentalnego w obszarze jest znaczna, wynosi 219,43 ha, co stanowi około 70% powierzchni obszaru.

Zgodnie z danymi zawartymi w Poradniku ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny (Herbich 2004) powierzchnia grodu subkontynentalnego w Polsce szacowana jest na ok. 280 tys. ha.

Powierzchnia zajmowana przez ten typ siedliska w Obszarze stanowi więc < 2% całkowitej powierzchni siedliska w kraju.

Stan zachowania — A (doskonały)

Stopień zachowania struktury — II (dobrze zachowana)

Drzewostan zwykle dwuwarstwowy, obecne są naturalne odnowienia gatunków drzew. Runo wiosenne z dużym udziałem geofitów wczesnowiosennych. Obecność gatunków obcych znikoma.

Stopień zachowania funkcji — I (doskonale perspektywowy)

Możliwe, przy zachowaniu dotychczasowych warunków i prowadzeniu gospodarki leśnej zgodnej z siedliskiem. Część siedliska z niewielkim udziałem martwego drewna wielkowymiarowego.

Ocena ogólna — A (doskonała)

O ocenie ogólnej decydują wskaźniki: stopień reprezentatywności i stan zachowania.

91E0* Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*)

Stwierdzono występowanie dwóch podtypów siedliska 91E0*. Są to 91E0-3 niżowy łęg jesionowo-olszowy *Fraxino-Alnetum* i 91E0-5 podgórski łęg jesionowy *Carici remotae-Fraxinetum*. Pierwszy z nich rozwija się w sąsiedztwie naturalnych cieków wodnych. Zanotowano 12 płatów tego siedliska. Drugi podtyp stwierdzono w południowej części obszaru. Jego obecność związana jest z ekosystemami źródliskowymi – miejscami wysięku i wypływu wód gruntowych w miejscu przecięcia poziomów wodonośnych. Zajmuje on mozaikę wysp drzew i przepływających strumieni. Jest to niżowa postać siedliska, charakteryzująca się mniejszym udziałem gatunków charakterystycznych niż postać górską.

Procent pokrycia — <1%

Reprezentatywność — B (dobra)

W przypadku podtypu 91E0-3 niżowy łęg jesionowo-olszowy *Fraxino-Alnetum* w części płatów występuje

stosunkowo młody drzewostan olszowy. Płaty 91E0-5 podgórski łęg jesionowy zajmują zwykle niewielkie powierzchnie. Wykształcają się w kadłubowej postaci.

Względna powierzchnia — C

Powierzchnia zajmowana przez siedlisko w granicach obszaru stanowi jego znikomą część - 1,97 ha.

Zgodnie z danymi zawartymi w Poradniku ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny (Herbich 2004) powierzchnia potencjalnych siedlisk łęgu jesionowo-olszowego 91E0-3 w lasach Polski wynosi ok. 150 tys. ha, a powierzchnia dojrzałych fitocenoz – ok. 20 tys. ha. Natomiast potencjalny areal podgórskiego łęgu jesionowego 91E0-5 szacuje się na ok. 30 tys. ha. Powierzchnia zajmowana przez ten typ siedliska w Obszarze stanowi więc < 2% całkowitej powierzchni siedliska w kraju.

Stan zachowania — B (dobry)

Stopień zachowania struktury — II (dobrze zachowana)

W niektórych płatach obecny młody drzewostan.

Stopień zachowania funkcji — II (dobre perspektywy)

Niewielkie powierzchnie zajmowane przez siedlisko. Poprawa stanu możliwa w wyniku naturalnych procesów.

Ocena ogólna B (dobra)

W ocenie ogólnej przypisano najwyższą wagę wskaźnikom stanu zachowania i reprezentatywności.

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (Ficario-Ulmetum)

Stwierdzono występowanie podtypu 91F0-2 łęg wiązowo-jesionowy Ficario-Ulmetum chrysosplenietosum.

Rozwija się on w sąsiedztwie strumieni i niewielkich nisz źródłkowych. Zajmuje zwykle płaskie powierzchnie. Płaty siedliska zlokalizowane są głównie w części południowej obszaru. Charakteryzuje się zróżnicowaną strukturą pionową. Drzewostan budowany jest przez dęby, wiąz i jesion, w runie wiosennym dominuje ziarnopłon wiosenny *Ficaria verna*.

Procent pokrycia — 1%

Udział siedliska w obszarze jest niewielki.

Reprezentatywność — B (dobra)

Runo wykształcone typowo. Drzewostan budowany jest przez gatunki typowe dla tego typu siedliska.

Obecne gatunki inwazyjne: robinia akacjowa *Robinia pseudoacacia* i czeremcha amerykańska *Padus serotina* w podszycie i runie.

Względna powierzchnia — C

Siedlisko zajmuje niewielką powierzchnię - 2,95 ha

Brak danych liczbowych na temat powierzchni zajmowanej przez siedlisko w Polsce. Powierzchnia zajmowana przez ten typ siedliska w Obszarze jest nieznaczna i szacowana na mniej niż 2% całkowitej powierzchni siedliska w kraju.

Stan zachowania — B (dobry)

Stopień zachowania struktury — II (dobrze zachowana)

Dla większości płatów w obszarze stopień zachowania struktury ocenia się jako dobrze zachowany.

Stopień zachowania funkcji — II (dobre)

Brak martwego drewna. Poprawa stanu możliwa w wyniku naturalnych procesów. Największy płat siedliska położony w strefie bytowania bobrów.

Ocena ogólna B (dobry)

W ocenie ogólnej przypisano najwyższą wagę wskaźnikom stanu zachowania i reprezentatywności.

91I0*Ciępolubne dąbrowy (*Quercetalia pubescenti-petraeae*)

Stwierdzono obecność podtypu 91I0-1 świetlista dąbrowa *Potentillo albae-Quercetum*. Nieliczne płaty stwierdzono w północno-wschodniej części obszaru. Siedlisko to rozwija się na wyniesieniach lub na stokach. Podawane z literatury płaty położone w południowej części rezerwatu (Kępczyński, Cyzman 1995) uległy zniekształceniom.

Procent pokrycia — <1%

Procent pokrycia jest niewielki.

Reprezentatywność — B

Siedlisko cechuje się dużym udziałem gatunków charakterystycznych i ciępolubnych. Obecność inwazyjnych gatunków obcych powoduje zniekształcenia. W niektórych płatach, niekorzystny wpływ na bogactwo gatunków światłolubnych, ma zbyt duże zwarcie warstwy drzew.

Względna powierzchnia — C

Zajmowana powierzchnia jest nieznaczna - 1,1 ha.

Brak danych na temat powierzchni zajmowanej przez siedlisko w Polsce. Powierzchnia zajmowana przez ten typ siedliska w Obszarze jest nieznaczna i szacowana na mniej niż 2% całkowitej powierzchni siedliska w kraju.

Stan zachowania — B

Stopień zachowania struktury — II (dobrze zachowana)

Obniżenie oceny ze względu na obecność gatunków obcych w części płatów, zbyt duże zwarcie drzewostanu powodujące zubożenie warstwy zielnej.

Stopień zachowania funkcji — III (średnie perspektywy)

Zachowanie funkcji możliwe, w połączeniu z realizacją działań ochronnych.

Możliwość odtworzenia — II (możliwe przy średnim nakładzie środków)

Wymaga zabiegów ochrony czynnej, usunięcia gatunków obcych i przerzedzenia drzewostanu.

Ocena ogólna — B

W ocenie ogólnej przypisano najwyższą wagę wskaźnikom stanu zachowania i reprezentatywności.

1086 Zgniotek cynobrowy *Cucujus cinnaberinus*

Zgniotka cynobrowego z obszaru Natura 2000 Stary Zagaj PLH040038 po raz pierwszy wykazano w 2010 r. (Buchholz 2012, za Stachowiak, inf. niepubl.). Jest to gatunek saproksylofagiczny, prowadzący skryty sposób życia, przez co rzadko znajdowany. Większość spośród ponad 50 znanych dotąd stanowisk tego chrząszcza zlokalizowana jest w południowo-wschodniej części kraju (woj. podkarpackie), woj. świętokrzyskim i Puszczy Białowieskiej. W ostatnich kilku latach wykryty w okolicach Warszawy, Brodnicy, Kostrzyna nad Odrą, na Dolnym Śląsku (okolice Wrocławia), okolicach Milicza i Raciborza. W świetle tych znalezisk można przyjąć, że jest on obecny na terenie niemal całego kraju.

Zgniotka w obrębie obszaru wykryto dotąd tylko w jednym miejscu, ale obszar jest częścią większego kompleksu leśnego, gdzie ten chrząszcz przypuszczalnie również występuje.

W praktyce nie jest możliwe określenie stanu populacji za pomocą liczby zasiedlonych drzew (jednostka zalecana przez KE). Z tego powodu nie wypełniono pól „Wielkość populacji” lecz gatunkowi przypisano kategorię liczebności P (obecny).

Jakość danych: DD (na podstawie inwentaryzacji wykonanej przez ekspertów przyrodniczych)

Ocena populacji: D (populacja nieistotna), co oznacza, że gatunkowi nie nadaje się pozostałych ocen (stanu zachowania, izolacji, oceny ogólnej).

1337 Bóbr europejski *Castor fiber*

Na terenie ostoi występuje na 2 stanowiskach. Pierwsze - to ols i fragmenty przyległego do niego grądu w południowej części terenu, populacja oceniana na 4-6 osobników. Drugie stanowisko (2-4 osobników) na terenie dawnych stawów rybnych tylko częściowo znajduje się w obszarze Natura 2000). Prawdopodobnie bobry wsiedlono (obserwacje własne, wywiad środowiskowy z mieszkańcami) ok. 2000-2005 roku na teren stawów, następnie zajęły one (wędrując wzdłuż rzeki Mień) teren w płacie południowym. Obecnie w obydwu tych miejscach bytują niezależne rodziny.

Populacja bobra w obszarze Stary Zagaj PLH040038 nie przekracza poziomu 0,49% populacji krajowej, jednak ze względu na brak realnych zagrożeń oraz poważnych konfliktów z gospodarką człowieka może stanowić swoistą "hodowlę zachowawczą" tego gatunku w dolinie rzeki Mień przy konieczności interwencji (redukcji) w obszarach konfliktowych. Zajmowana powierzchnia wynosi ok. 19 ha.

Populacja – D (populacja nieistotna), co oznacza, że gatunkowi nie nadaje się pozostałych ocen (stanu zachowania, izolacji, oceny ogólnej).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	I01		i
L	I02		i
L	K02.01		i

Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	X		b
M	B		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Dokumentacja do planu zadań ochronnych, 2012. Głowaciński Z., Rafiński J. (red.) 2003 Atlas płazów i gadów Polski. Status - rozmieszczenie - ochrona Biblioteka Monitoringu Środowiska, Warszawa - Kraków 3. Hofman S., Szymura J. M. 1998 Rozmieszczenie kumaków, Bombina Oken, 1816 w Polsce Przegl. Zool. 42 171-1854. Kępczyński K. 1961 Rośliny rzadziej spotykane na Wysoczyźnie Dobrzyńskiej Fragm.. Flor. et Geobot. Ann. VII 5. Kępczyński K. 1965. Szata roślinna Wysoczyzny Dobrzyńskiej. Wyd. UMK, Toruń. ss. 321.6. Przystalski A. 2004 Kręgowce województwa kujawsko-pomorskiego. W: M. Dąbrowski, K. Leszczyńska-Deja, M. Machnikowski, P. Smoleński (red.), Raport o stanie przyrody województwa kujawsko-pomorskiego 7. Przystalski A., Kasprzyk, K. 1997 Kręgowce - Vertebrata. W: Czerwona lista roślin i zwierząt Pomorza i Kujaw. L. Rutkowski (red.) Acta Univ., N. Copernici, Biol., Nauki Mat-Przyr. 53 25-328. Rybacki M., Maciantowicz M. 2006 Ochrona żółwia błotnego, traszki grzebieniastej i kumaka nizinnego. Wyd. Klubu Przyrodników, Świebódzin

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	100.0	PL02	39.39		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Stary Zagaj	*	39.39
PL04	Jezioro Skępskie	-	100.0

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Bydgoszczy
Adres:	Polska Dworcowa 81 85-009 Bydgoszcz
Adres e-mail:	kancelaria.bydgoszcz@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 29 listopada 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Stary Zagaj PLH040038 (Dz. Urz. Woj. Kuj-Pom. poz. 4289) Link: http://www.edzienniki.bydgoszcz.uw.gov.pl/WDU_C/2016/4289/akt.pdf
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH040038

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--